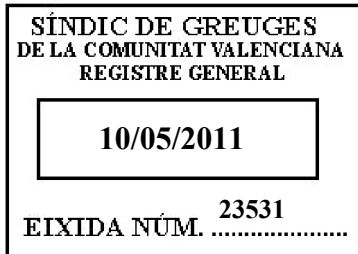

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament del Pinós
Sr. Alcalde-President
Pl. d'Espanya, 1
PINOSO - 03650 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 108734
=====

Assumpte: dret dels ciutadans a triar la llengua cooficial en la qual volen comunicar-se amb l'administració.

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestava els fets i les consideracions següents:

- Que "(...) amb aquest escrit voldria denunciar l'incompliment de la llei 30/1992 i del mateix Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana que s'ha produït en la contestació que m'ha emes l'Ajuntament de Pinós a un recurs de reposició que vaig interposar, en el sentit que el dit recurs el vaig escriure en valencià, i la resposta del dit ajuntament ha sigut en castellà."
- Que, segons el que hem dit més amunt, "(...) denuncie l'idioma de la resposta i no el seu contingut" (us trametem, adjunta, una còpia de la resposta a l'esmentat recurs de reposició).

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament del Pinós donava compte del següent:

*"... Que el Sr. (...) recurso potestativo de reposición (**en valenciano**), contra la convocatoria y las bases para la selección de un Profesor de Valenciano, porque estimaba que la titulación mínima exigida no era la correcta.*

*Por decreto de Alcaldía nº 1136 de 10 de noviembre, se resuelve y se notifica la desestimación de dicho recurso (**en castellano**), ya que la titulación que se exigía en las bases era la correcta según Resolución de la Conselleria de Educación de 20 de septiembre.*

En ningún momento se pretendía por este Ayuntamiento contestando al escrito en castellano lesionar los derechos del interesado. Que este Ayuntamiento utiliza como lengua para todos sus escritos el castellano y que no se cuenta con los medios materiales ni personales para traducir correctamente los escritos...”

L'interessat, a qui vam traslladar de la comunicació rebuda, no va formular cap al·legació, per la qual cosa, una vegada conclosa la tramitació ordinària de la queixa, resoltem l'expedient amb les dades que estan en el mateix, i és per això que li demane que els arguments que li expose tot seguit, i que constituïxen els fonaments de la Resolució amb què concloem:

En relació a la qüestió de fons, és a dir, el recurs potestatiu de reposició contra la convocatòria de bases per a la selecció d'un professor de valencià (a l'estimar l'interessat que la titulació mínima exigida no era la correcta), excedix de l'àmbit competencial del Síndic de Greuges, i no és possible resoldre les discrepàncies o desacords que respecte a una resolució administrativa tinguen els ciutadans.

En este sentit, el Sr. (...), si ho haguera estimat convenient podria haver acudit a les vies administratives o judicials previstes a este efecte per tal de fer valdre la seua pretensió.

I no obstant això, esta institució considera que l'anul·lació de la Resolució (Decret de l'Alcaldia núm. 1136 de 10 de novembre), notificada al promotor en castellà, no seria possible (malgrat haver estat redactada en castellà tot i que l'interessat va iniciar el procediment en valencià), ja que estaríem davant d'una mera irregularitat no invalidant, és a dir, el defecte de forma no afectaria el contingut (fons) de la Resolució emesa per l'ajuntament, perquè en una o altra llengua cooficial, la Resolució hauria estat la mateixa “*ya que la titulación que se exigía en las bases era la correcta según la Resolución de la Conselleria de Educación de 20 de septiembre*”

No obstant això, i analitzant la qüestió de forma, vam considerar que l'actuació pública descrita va poder no ser prou respectuosa amb els drets lingüístics de l'interessat.

Efectivament, la Constitució, després d'indicar en l'article 3 que el castellà és la llengua oficial de l'Estat, assenyala que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, de conformitat amb els seus respectius estatuts.

Per tant, la nostra Norma Suprema estableix que la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció. I l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, de manera que s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics instal·lats en el territori autonòmic o local, l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües, sense que pugui prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià (en endavant LUEV), dictada com a desplegament de l'Estatut d'Autonomia, estableix en el seu article 2 que “el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i de la seua administració pública, de l'administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen.”

Conseqüentment, no hi ha dubte que els ciutadans valencians, en les seues relacions amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar la llengua de la seua lliure elecció, i este dret genera en els poders públics la corresponent obligació d'adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i la Llei d'ús i ensenyament del valencià perquè, en tot cas, l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció realitzada estiguen plenament garantits.

La Llei d'ús i ensenyament del valencià assenyala, en el seu article 10, “En el territori de la Comunitat Valenciana tots els ciutadans tenen dret a dirigir-se i relacionar-se amb la Generalitat, els ens locals i la resta de caràcter públic, en valencià. I en el seu article 11 estableix que 1) En aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, siga quina siga la llengua en què s'hagueren iniciat.”

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, formulem el següent **RECORDATORI de deures legals a l'Ajuntament del Pinós** perquè en casos com l'analitzat trameta els procediments administratius en la llengua triada pels interessats i que totes les comunicacions que els afecten els siguen dirigides en la llengua oficial triada, qualsevol que siga la llengua en què s'haguera iniciat el procediment, tenint present que la llengua triada en el procediment es manifesta pel fet que l'interessat utilitze una o altra a l'iniciar el procediment, sense que siga necessària una altra forma de comunicació de l'elecció realitzada.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta o no el recordatori de deures legals que li fem o, si escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, igualment, que, a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana